A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2006. október 5. *

A C-100/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechtshof te Amszterdam (Hollandia) a Bírósághoz 2005. február 28-án érkezett, 2005. február 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **ASM Lithography BV**

és

az **Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus (előadó) és A. Ó Caoimh bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. január 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az ASM Lithography BV képviseletében E. H. Mennes és L. E. C. Kanters belastingadviseurs,

– a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster és M. de Mol, valamint M. de Grave, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Tuytschaever advokaat,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 121. cikke (1) bekezdésének, 122. cikke c) pontjának, valamint 236. cikkének értelmezésére irányul.

2 A kérelem előterjesztésére az ASM Lithography BV (a továbbiakban: ASM Lithography) és az Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond (a továbbiakban: Inspecteur) között a 1998 októbere és 2000 júliusa között szabad forgalomba bocsátott árukra vonatkozó vámvisszafizetés iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében került sor.

Jogi háttér

3 A Vámkódex 114. cikke szerint:

„(1) A 115. cikk sérelme nélkül az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy az alábbi árukat a Közösség vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá:

a) a Közösség vámterületéről végtermékként újrakivitelre szánt nem közösségi áru, anélkül hogy az ilyen áru behozatalivám-köteles vagy kereskedelempolitikai intézkedések hatálya alá tartozó lenne;

b) [...]

(2) Az alábbi kifejezések jelentése a következő:

a) felfüggesztő eljárás: az (1) bekezdés a) pontjában foglalt szabályok szerinti aktív feldolgozás;

[...]

d) végtermék: a feldolgozási műveletekből származó minden termék;

[...]"

4 A Vámkódex 121. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„(1) A 122. cikkre is figyelemmel, vámtartozás felmerülése esetén a tartozás összegét ennek az árunak az aktív feldolgozási eljárás alá vonásra történő bejelentése elfogadásának időpontjában az importárura alkalmazandó tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni."

5 Az említett kódex 122. cikke szerint:

„A 121. cikktől eltérően, a végtermékek:

a) a rájuk vonatkozó behozatali vámok hatálya alá esnek, ha:

– azokat szabad forgalomba bocsátják, és szerepelnek a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott listán, a listán nem szereplő végtermékek exportált részéhez arányosan viszonyuló mértékben. Az engedélyes azonban kérheti, hogy az ezen termékekre vonatkozó vámot a 121. cikkben említett módon határozzák meg,

– azokra a közös agrárpolitika értelmében megállapított díjak vonatkoznak, és a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott rendelkezések így rendelkeznek;

b) az adott vámeljárásra, vámszabad területre vagy vámszabad raktárra vonatkozó rendelkezések alapján kiszámított behozatali vámok hatálya alá esnek, amennyiben azokat felfüggesztő eljárás alá vonták, vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptették;

Azonban,

– az érintett személy kérheti, hogy a 121. cikknek megfelelően történjen a vám meghatározása,

– olyan esetekben, ahol a végtermékekre a vámfelügyelet melletti feldolgozástól eltérő, fent említett vámjogi sorsot jelöltek ki, a kivetett behozatali vám összegének legalább egyenlőnek kell lennie a 121. cikknek megfelelően kiszámított összeggel;

c) a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás szerinti vámkivetés szabályainak hatálya alá tartozhatnak, ha az importáru ez alá az eljárás alá vonható lett volna;

[...]"

6 A Vámkódex 130. cikke szerint:

„A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás lehetővé teszi a Közösség vámterületén nem közösségi áruk felhasználását olyan műveletekben, amelyek megváltoztatják jellegüket vagy állapotukat anélkül, hogy azokra behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának, és lehetővé teszi, hogy az ilyen műveletekből származó termékeket a rájuk vonatkozó behozatali vámtétel mellett bocsássák szabad forgalomba. Az ilyen termékeket feldolgozott termékeknek nevezik."

7 A Vámkódex 236. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat vissza kell fizetni, amennyiben megállapításra kerül, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiek voltak, vagy az összeget a 220. cikk (2) bekezdése ellenére vették könyvelésbe.

[...]

Visszafizetés vagy elengedés nem nyújtható, ha valamely, nem jogszabály szerint fizetendő összegnek a kifizetése vagy könyvelésbe vétele az érintett személy szándékos cselekedetének eredménye.

(2) A behozatali vagy kiviteli vámokat a megfelelő vámhivatalnál a szóban forgó vámösszegnek az adóssal való közlésétől számított 3 éven belül benyújtott kérelemre fizetik vissza vagy engedik el.

[...]"

8 Az információtechnológiai termékek vámjainak megszüntetéséről szóló, 1997. március 24-i 97/359/EK tanácsi határozat (HL L 155., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 26. kötet, 3. o.) a Közösség nevében jóváhagyta az információtechnológiai termékek kereskedelméről szóló megállapodást és az annak végrehajtására vonatkozó közleményt. Ez a megállapodás, amelyet a Világkereskedelmi Szervezet Szingapúrban, 1996. december 13-án megtartott első konferenciáján elfogadott miniszteri nyilatkozat alkot mellékleteivel és függelékeivel együtt, az egyes információtechnológiai termékek vámjainak egységesítését, illetve megszüntetését célozza.

9 Az említett miniszteri nyilatkozatot követően, amely mellékletében a vámok 2000. január 1-jéig történő egyoldalú eltörlésére ösztönözte a résztvevőket, az Európai Unió Tanácsa elfogadta a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK rendelet módosításáról, valamint egyes információtechnológiai termékek esetében a közös vámtarifa szerinti vámok beszedésének egyoldalú felfüggesztéséről szóló, 1997. november 3-i 2216/97/EK rendeletet (HL L 305., 1. o.).

10 A 2216/97 rendelet egyes KN-kódok vonatkozásában beillesztette a (z) lábjegyzetet a 2658/87 rendelet I. melléklete második részének harmadik oszlopához, amelynek szövege a következő:

„Autonóm alapon határozatlan ideig teljesen felfüggesztve."

11 A 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK rendelet módosításáról szóló, 1998. július 29-i 1677/98/EK bizottsági rendelet (HL L 212., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 9. kötet, 30. o.) felvett a vámfelügyelet melletti feldolgozás által nyújtott

előnyök igénybevételét lehetővé tévő áruknak az 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 87. mellékletének első oszlopában szereplő listájára néhány olyan elektronikus alkatrészt, amelyek feldolgozhatók az említett melléklet második oszlopában szereplő információtechnológiai termékekké.

12 Az 1677/98 rendelet III. melléklete szerint „a 87. melléklet a következő ponttal egészül ki:

	1. oszlop	2. oszlop
Sorszám	Áruk, melyek vámfelügyelet melletti feldolgozása engedélyezett	Engedélyezett feldolgozási módok
»18	Bármely olyan elektromos [helyesen: eletronikus] alkatrész, részegység, szerkezeti részegység (beleértve a szerkezeti részegységek részeit), vagy anyag (nem elektronikus is), amely alapvető fontossággal bír a végtermék elektronikus működésére	Feldolgozás olyan információtechnológiai termékekké, amelyek: 1. [...] 2. a 2216/97/EK tanácsi rendelet [...] 1., 2. vagy 3. cikke által szabályozott KN-alszám alá tartoznak, ahol az engedélyezés napján autonóm vámfelfüggesztés alkalmazandó. [...]«”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

13 ASM Lithography az informatikai iparágban chipek gyártásához használt berendezéseket (ún. wafer steppereket) fejleszt és gyárt. Tevékenysége során a Közösség területén kívül olyan alkatrészeket és félkész termékeket vásárol, amelyek egyaránt

felhasználhatók a wafer stepperek, áramkörnyomtató- és letapogatórendszerek gyártásához, illetve félkész termékként vagy cserealkatrészként szállíthatók a vásárlók számára.

14 Az ASM Lithography 1988. január 1-jei hatállyal és a Vámkódex által hatályon kívül helyezett, az aktív feldolgozási eljárásról szóló, 1985. július 16-i 85/1999/EGK tanácsi rendelet (HL L 188., 1. o.) alapján aktív feldolgozásra vonatkozó engedélyt kapott határozatlan időre a felfüggesztő eljárás igénybevételével.

15 Az ASM Lithography a végtermékek egy részét a Közösség területén kívül forgalmazza. Szabályos időközönként köteles elszámolás iránti kérelmet benyújtani a vámhatóságokhoz a fel nem dolgozott áruk és a kivitt végtermékek vonatkozásában.

16 A termékek más részét, valamint a késztermékként behozott árukat pedig szabad forgalomba bocsátják. Amennyiben információtechnológiai termékekről van szó, ezek többsége tekintetében alkalmazható a vámkivetés felfüggesztése a 2216/97 rendelet értelmében. Az 1677/98 rendelet 1998 augusztusától kezdve az elektronikus alkatrészeket is azon áruk közé sorolja, amelyek esetében igénybe vehetők a vámfelügyelet melletti feldolgozás által nyújtott előnyök.

17 1998 októbere és 2000 júliusa között az ASM Lithography a szabad forgalomba bocsátott végtermékekről havi kimutatást készített, amelyben szerepelt többek között a behozott áru számlája, az alkalmazandó vámtarifa, a rendeltetés, származás és érkezési hely adminisztratív kódja, a vámérték és a fizetendő vám.

18 ASM Lithography a fizetendő vámot a Vámkódex 121. cikkének megfelelően az árunak az aktív feldolgozási eljárás alá vonásra történő bejelentése elfogadásának időpontjában az érintett árura alkalmazandó vámkivetési szabályok alapján számította ki. Az előzetes döntéshozatali eljárás folyamán közölt információkból az következik, hogy ha e társaság a Vámkódex 122. cikkének c) pontja alapján a 2216/97 rendelet és az 1677/98 rendelet együttes alkalmazására hivatkozott volna, e vámok kiszámítása a végtermékekre alkalmazandó vámkivetési szabályok alapján történt volna, és a szóban forgó alkatrészeknek mindössze 2–3%-a lett volna vámköteles, míg a behozott áruk 97–98%-a esetében nulla vámtétel lett volna alkalmazandó.

19 Az Inspecteur az ASM Lithography által benyújtott kimutatások alapján fizetési felszólítást bocsátott ki, amelyben kifejtette, hogy „a vámot [a Vámkódex] 204. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján [az aktív feldolgozási] engedély átengedése miatt kell megfizetni", valamint, hogy „a jelen fizetési felszólítás előzetes jellegű". A vámtartozás megállapítására a Vámkódex 121. cikke (1) bekezdésének megfelelően került sor, és az megegyezik az ASM Lithography által a havi kimutatásaiban kiszámított összeggel.

20 Miután a vámtartozást megfizette, az ASM Lithography 2001. április 26-án visszafizetés iránti kérelmet nyújtott be a Vámkódex 236. cikke alapján az Inspecteurhöz összesen 2 105 393,20 NFL (955 385,78 euró) összegű behozatali vám után, amely elutasításra került. Az emiatt benyújtott panaszt a 2002. május 2-i határozat megalapozatlannak minősítette.

21 Az ASM Lithography ezt követően keresetet nyújtott be a Gerechtshof te Amsterdamhoz. E bíróság kifejti, hogy a szóban forgó végtermékek szabad forgalomba bocsátása során az ASM Lithography nem kérte kifejezetten, hogy azokra a Vámkódex 122. cikkének c) pontja értelmében a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás szerinti vámkivetés szabályait alkalmazzák, valamint, hogy az ASM Lithography csak a Vámkódex 121. cikkének (1) bekezdése szerinti fizetési

felszólítás kibocsátását követően kérelmezte e szabályok alkalmazását, anélkül hogy az említett fizetési felszólítás ellen panasszal élt volna.

22 A Gerechtshof te Amsterdamnak azonban kétségei vannak a tekintetben, hogy ilyen esetben a vámtartozás összegét a Vámkódex 121. cikkének (1) bekezdése vagy annak 122. cikke c) pontja alapján kell-e meghatározni, ezért felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal végett a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Abban az esetben is a Vámkódex 122. cikke c) pontjának vámkivetési szabályai szerint kell-e meghatározni a vámtartozást a szóban forgó végtermékekre vonatkozóan, amelyek szabad forgalomba bocsátottnak tekintendők, ha az érintett személy ezt előzetesen kifejezetten nem kérte?

2) Amennyiben az 1) kérdésre adott válasz nemleges, akkor helyt kell-e adni – a vámtartozásból adódó, a Vámkódex 121. cikke (1) bekezdésének vámkivetési szabályai alapján meghatározott vámösszeg közlését követően – a vámtartozás összegének a Vámkódex 122. cikke c) pontjának vámkivetési szabályai szerint történő újraszámítására irányuló, a Vámkódex 236. cikke alapján benyújtott visszafizetés iránti kérelem keretében előterjesztett utólagos kérelemnek?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

23 A kérdést előterjesztő bíróság e kérdése arra irányul, úgy értelmezendő-e a Vámkódex 122. cikkének c) pontja, hogy a végtermékek szabad forgalomba

bocsátása következtében keletkező vámtartozás összegének maghatározása során a nemzeti vámhatóságok, amennyiben az importáruk ezen eljárás alá vonhatók, akkor is a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásra vonatkozó vámkivetési szabályokat kötelesek-e alkalmazni, ha az érintett társaság ezt kifejezetten nem kérte.

24 A Vámkódex 121. és 122. cikke két számítási alapot határoz meg az aktív feldolgozási eljárás keretében behozott áruk után fizetendő vámtartozás meghatározására.

25 A Vámkódex 121. cikke az ilyen eljárásban behozott valamennyi áru esetében alkalmazandó általános szabályozást tartalmaz, amely szerint vámtartozás felmerülése esetén a tartozás összegét az áru aktív feldolgozási eljárás alá vonásra történő bejelentése elfogadásának időpontjában az importárura alkalmazandó tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni.

26 A Vámkódex 122. cikke ezzel szemben az említett szabálytól való eltérést tartalmaz, amennyiben felsorolja azokat az eseteket, amikor a végtermékek után fizetendő vámtartozás összegét a 121. cikkben szereplő szempontoktól eltérő szempontok alapján kell meghatározni.

27 A Vámkódex 121. és 122. cikkének szövegéből az következik, hogy az utóbbi cikk az előzőtől való eltérésként alkalmazandó, a vámhatóságok tehát az aktív feldolgozási eljárás keretében szabad forgalomba bocsátott behozott áruk esetében főszabály szerint az említett 121. cikk alapján kötelesek meghatározni a vámtartozás összegét.

Amint a holland kormány észrevételeiben helyesen megjegyzi, e kötelezettségtől csak a Vámkódex 122. cikkében felsorolt esetek valamelyikében lehet eltérni.

28 A tárgyaláson az ASM Lithography előadta, hogy a Vámkódex 122. cikkének, különösen az e cikk c) pontjában megfogalmazott szabálynak az alkalmazásához nem szükséges az érdekelt személy előzetes kérelme. Az említett 122. cikkben írt szabályok ugyanis, ellentétben a 121. cikkben foglaltakkal, csak meghatározott egyedi esetekben alkalmazhatók, az előbbi cikk *lex specialis*-t képez, amelynek alkalmazása megelőzi az utóbbiét.

29 Ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

30 A Vámkódex 122. cikkének a), b) és c) pontja ugyanis több olyan helyzetet említ, ahol végtermékekkel kapcsolatban kell megállapítani a behozatali vámok összegét. Már e cikk a) és b) pontjának szövegéből is az következik, hogy az e rendelkezésekben meghatározott helyzetek valamelyikében lévő végtermékek esetében a nemzeti vámhatóságok kötelesek az említett pontokban meghatározott szabályokat alkalmazni, az érintett azonban kérheti, hogy az e termékekre vonatkozó vámot a Vámkódex 121. cikkében említett módon határozzák meg.

31 Nem ez a helyzet azonban a Vámkódex 122. cikkének c) pontjában foglalt szabályok esetében. E rendelkezés ugyanis úgy került megfogalmazásra, hogy nem kötelezettséget ró a nemzeti vámhatóságokra, hanem mindössze olyan szabályt állapít meg, amelynek alkalmazása fakultatív, mivel úgy rendelkezik, hogy a 121. cikktől eltérően a végtermékek a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásra vonatkozó vámkivetési szabályok hatálya alá tartozhatnak, ha az importárut ezen eljárás alá lehetett volna vonni.

32 Következésképpen a végtermék szabad forgalomba bocsátása esetén a vámtartozás összegének maghatározásával kapcsolatban a Vámkódex 122. cikkének c) pontja nem kötelezi a nemzeti vámhatóságokat a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás szerinti vámkivetési szabályok hivatalból történő alkalmazására, mivel e rendelkezések, még ha azok az érdekeltre nézve kedvezőbbek is, csak annak kifejezett kérésére alkalmazhatók. A Vámkódexből ugyanis nem következik, hogy a közösségi jogalkotó az adós vonatkozásában gondoskodási kötelezettséget kívánt volna róni a nemzeti hatóságokra, amelynek alapján e hatóságoknak védeniük kellene az adós érdekeit azáltal, hogy a legkedvezőbb vámkivetési szabályokat alkalmazzák.

33 Ezt az értelmezést támasztja alá a Vámkódex 62. cikkének (1) bekezdése is, amely szerint a nyilatkozattevő a vámáru-nyilatkozatban köteles feltüntetni „minden olyan adatot, amelyek azokhoz a [helyesen: azon] vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyre az árut bejelentik". Az összes szükséges információnak a vámhatóságokkal történő közlésére vonatkozó kötelezettség a Vámkódex 4. cikkének 18. pontja szerinti valamennyi nyilatkozattevőt terheli.

34 Az első kérdésre ezért azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 122. cikkének c) pontja akként értelmezendő, hogy a végtermékek szabad forgalomba bocsátása következtében keletkező vámtartozás összegének maghatározása során a nemzeti vámhatóságok nem kötelesek a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásra vonatkozó vámkivetési szabályok alkalmazására, ha az importárukat ezen eljárás alá lehetett volna vonni, kivéve ha azt az érdekelt kifejezetten kérte.

A második kérdésről

35 E kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a Vámkódex 236. cikke akként értelmezendő-e, hogy a nemzeti vámhatóságok kötelesek helyt adni a behozatali vámok visszafizetése iránti olyan kérelemnek, amelyben e hatóságoktól a vámtartozás összegének a Vámkódex 122. cikke c) pontjának szabályai szerint történő újraszámítását kérik, noha e vámtartozás összegét a Vámkódex 121. cikke (1) bekezdésének szabályai alapján már meghatározták, és azt az érintettel közölték.

36 Ezzel kapcsolatban a holland kormány észrevételeiben arra hivatkozik, hogy mivel a vámhatóságok helyesen alkalmazták a Vámkódex 121. cikkét, a vámtartozás a fizetés pillanatában jogszabály szerinti volt, és, bár szabadon megválaszthatta volna a vámtartozás megállapításának módszerét, az érdekelt nem hivatkozhat a Vámkódex 236. cikkére annak érdekében, hogy utólagosan egy másik, számára kedvezőbb eredményre vezető számítási mód alkalmazását kérje.

37 Ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

38 A Vámkódex 236. cikkének szövegéből az következik, hogy a nemzeti vámhatóságok kötelesek a vámokat visszafizetni, amennyiben megállapításra kerül, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiek voltak.

39 Amint az első kérdésre adott válaszból is kitűnik, a nemzeti vámhatóságoknak valóban jogukban áll a vámtartozás összegét a Vámkódex 121. cikke alapján meghatározni, ha az érdekelt nem kérte kifejezetten, hogy a végtermékekre a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás szerinti vámkivetési szabályokat alkalmazzák, bár az importárukat ezen eljárás alá lehetett volna vonni.

40 Következésképpen ilyen helyzetben a behozott áruk jogszerűen tekinthetők behozatalivám-kötelesnek, így e vámok kiszabása jogszerű. Ez a jelen ügyben annál inkább így van, mivel az ASM Lithography a szabad forgalomba bocsátott végtermékekről készített havi kimutatásokban a Vámkódex 121. cikke alapján határozta meg a fizetendő vám összegét, és mert a holland vámhatóságok az e vállalkozás által számított összegnek megfelelően ugyanezen rendelkezés alapján bocsátották ki a fizetési felszólítást.

41 A jelen ügyben azonban az a körülmény, hogy a vámok megfizetésekor azok kiszabása jogszerű volt, mivel az ASM Lithography nem kérelmezte a Vámkódex 122. cikke c) pontjának alkalmazását, nem eredményezheti azt, hogy az említett vámokat erre irányuló későbbi kérelem ellenére utólagosan egyenértékűnek kellene tekinteni a Vámkódex 236. cikkének (1) bekezdése értelmében jogszerűen esedékes vámokkal, mivel egyrészt a kérelem hiánya a vámok megfizetésekor olyan, nem szándékos mulasztás eredménye volt, amely nem tekinthető a választáshoz való jog fogalmilag szándékosságot feltételező gyakorlásának, másrészt pedig már megállapítást nyert, hogy az ilyen kérelem következtében a jogszabály szerint fizetendő vám összege a megfizetett összegnél alacsonyabb vagy nulla lett volna (lásd ebben az értelemben a C-468/03. sz., Overland Footwear ügyben 2005. október 20-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-8937. o.] 68. és 69. pontját).

42 Következésképpen, ha teljesülnek a Vámkódex 236. cikke szerinti feltételek, azaz különösen, ha a nyilatkozattevő nem szándékosan cselekedett, és a nyilatkozattevő betartja a visszafizetés iránti kérelem benyújtására előírt hároméves határidőt, e rendelkezést alkalmazni kell a vállalkozás által a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozatot követően benyújtott, a behozatali vámok visszatérítése iránti olyan kérelem esetében, amelyben az a tartozás összegét tévedésből a Vámkódex 121. cikke alapján határozta meg ahelyett, hogy a Vámkódex 122. cikkének c) pontja értelmében kérte volna az említett összeg vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás szerint történő meghatározását. A nemzeti hatóságok feladata megvizsgálni, hogy teljesülnek-e ezek a feltételek.

43 A fentiek alapján a Vámkódex 236. cikke akként értelmezendő, hogy amennyiben bebizonyosodik, hogy a vámtartozás összegét az érdekelt mulasztásának, és nem pedig választásának következtében határozták meg e rendelet 121. cikke alapján, és azt az érdekelttel már közölték, a nemzeti vámhatóságok annak ellenére kötelesek helyt adni a behozatali vámok visszafizetése iránti kérelemnek, hogy ennek következtében az említett hatóságoknak újra kell számítaniuk a vámtartozás összegét az említett rendelet 122. cikke c) pontjának alkalmazásával.

A költségekről

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelet 122. cikkének c) pontja akként értelmezendő, hogy a végtermékek szabad forgalomba bocsátása következtében keletkező vámtartozás összegének maghatározása során a nemzeti vámhatóságok nem kötelesek a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásra vonatkozó vámkivetési szabályok alkalmazására, ha az importárukat ezen eljárás alá lehetett volna vonni, kivéve, ha azt az érdekelt kifejezetten kérte.**

2) **A 2913/92/EGK rendelet 236. cikke akként értelmezendő, hogy amennyiben bebizonyosodik, hogy a vámtartozás összegét az érdekelt mulasztásának, és nem pedig választásának következtében határozták meg e rendelet 121. cikke alapján, és azt az érdekelttel már közölték, a nemzeti vámhatóságok annak ellenére kötelesek helyt adni a behozatali vámok visszafizetése iránti kérelemnek, hogy ennek következtében az említett hatóságoknak újra kell számítaniuk a vámtartozás összegét az említett rendelet 122. cikke c) pontjának alkalmazásával.**

Aláírások